

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν Αἰγίνῃ ἀνευρέθησαν δύο ἀρχαῖαι κεφαλαί, αἵτινες καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ αὐτὸν Αἰγιν. Μουσ. εἶον.

—Σπουδαιότητὴ ἀνακάλυψις ἐγένετο κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ βορείου κλίτους τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἐπὶ τμήματος τοῦ, ἀκρωτηριασμένη πῶς, ἀλλ' εὐκόλως δυναμένη νὰ συγκολληθῇ, εὐρέθη ψηφιδωτὴ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁλοσώμου, ἐν στάσει δεήσεως. Ὁ Ἅγιος φέρεται ὑπατικὴν γλαυδα λευκὴν, κοσμουμένην κατὰ τὸ στήθος μὲ πορφυροῦν ταβλίον. Πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Ἁγίου ἐμφανίζεται νεάνις, τὴν ὁποίαν οἱ γονεῖς τῆς προσφέρουν εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Ἁγίου. Ἡ εἰκὼν τῆς νεάνιδος διατηρεῖται ἐντελῶς ἀθικτος. Σημειωτέον, ὅτι ἀνευρέθησαν ὅλα τὰ τεμάχια τοῦ πολυτίμου ψηφιδωτοῦ, τὰ ὅποια καὶ ταξινομοῦνται.

—Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιους ὁ διαπρεπὴς ἑλληνιστὴς καὶ ἀρχαιολόγος Μάξιμος Κολλινιόν, καθηγητὴς τῆς Σορβόνης καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν. Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βερντέν τῷ 1849 ἐξ οἰκογενείας, δι' ἣν ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων ἀπετέλει παράδοσιν. Τῷ 1873 κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰσῆλθῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογ. σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἐταῖρος. Τῷ 1876 διέτρεξε τὰ παράλια τῆς Πηγαφίας καὶ Κιλικίας, φθάσας μέχρι τῶν ἑρειπίων τῆς Ταρσού. Αἱ ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ γλαφυρόταται ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων», τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν ἃς ἐκεῖ διενήργησεν ὁ Κολλινιόν ἠδραῖωσαν τὴν φήμην του ὡς ἀρχαιολόγου. Ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤρξατο ἀνασκαφῶν ἐν Τεγέᾳ, ἐνθα σπουδαιόταται ἐπιγραφαὶ ἀνεκαλύφθησαν. Ὁ Κολλινιόν ἐδημοσίευσεν, μετὰ ἄλλων, ἀριστοτεχνικὴν περιγραφὴν τῶν Μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Περγᾶς, ἀλλὰ τὸ κυρίως ἔργον ὅπερ τὸν κατέστησεν ὀνομαστόν εἶνε ἡ «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γλυπτικῆς» περατωθεῖσα τῷ 1897. Εἰς τὰ ἔργα του ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος συνδυάζει τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ κύρος εἰσυνειδήτου ἐρευνήτου πρὸς τὴν γλαφυρότητα καὶ τὴν καλαισθησίαν ἀληθινὰ ἐμπνευσμένης ψυχῆς. Ὑπάρχουν σελίδες τῆς «Ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Γλυπτικῆς», ὡς ἐκεῖναι εἰς ἃς ἐξηγῇ τὸν μῦθον τῆς Ψυχῆς, αἵτινες θὰ ζήσουν ἐς αἶε.

—Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Σωτηριάδου, Λεονάρδου, Κουρουγιώτου καὶ Ἀδαμαντίου, ἡτις θὰ ἐπιβλέπῃ τὰς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἐκτελουμένας ἐργασίας.

Ν. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ παρακολούθησαντος ἐν Μονάχῳ ἀνωτέρας καλλιτεχνικᾶς σπουδᾶς

ΣΕΙΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Παιδαγωγικὴ προπαρασκευὴ.—Δεξιότεχνικὴ ἐξάσκησης.—Μεθοδικὴ σχεδιογραφία.—Ζωγραφικὴ.—Συνθετικὴ.—Στοιχεῖα προοπτικῆς.—Ἱστορία τῆς Τέχνης.—Ρυθμολογία.—Αἰσθητικὴ.

Πληροφορίαι : Ὁδὸς Κέκρωπος 14

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ κ. Φ. Γιοφύλλης εἶνε παραγωγικὸς καὶ ιδιόρρυθμος ποιητὴς. Εἶνε ἡ τετάρτη συλλογὴ, μετὰ τὸν «Ἀν. Νικόλα», τ' Ἀρχοντικά καὶ τὰ Συνθέματα, ἣν ἐκδίδει. Εἰς τὸ νέον τεῦχος μὲ τὸν παρὰξενον τίτλον «*Καὶνούργιες τσερτίνες*» ἀναδεικνύεται φρυκτουριστὴς. Οἱ τίτλοι τῶν ἐννέα ποιημάτων του δίδουν καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ εἶδους τῆς ἐμπνευσέως τοῦ : Ὑμνος στὴ στρουγγίνῃ.—Ὁ ἀρθροτικός.—Ὁδὴ σὲ μιὰ ἀλκοολικῇ.—Κατὰρα στοὺς προγόνους κλπ.

Δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τις ἄξιαν εἰς τὸν ἄλλως μετριοφρονα ποιητὴν. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ εὐρύ πέλαγος τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, τοῦ ἀρέσει νὰ περιφέρεται γύρω εἰς σκοπέλους. Εἰς τὰς δύο τελευταίας συλλογὰς του φαίνονται καθαρά οἱ δύο σκοπεῖλοι : Εἶνε ὁ μελολοντισμὸς εἰς τὴν ιδεάν καὶ ὁ μαλλιαρισμὸς εἰς τὴν διατύπωσιν. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ προσεχὴς συλλογὴ του θὰ εἶνε ἀπηλλαγμένη τῶν «συμβατικῶν» αὐτῶν ἐλαττωμάτων. Ἡ ποίησις εἶνε ιδέα, ἀλλὰ καὶ αἴσθημα, κάθε δὲ ὑπολογισμένος περιορισμὸς τοῦ αἰσθήματος ἢ τῆς ιδέας καθιστᾷ τὴν ποίησιν, πεζογράφημα.

✱

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς εἰς Παρίσιους ἐκδομένης «Ἐφημερίδος τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν» δημοσιεύεται σοφὴ μελέτῃ τοῦ Ἑλληνιστοῦ κ. Κουίπερ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμστερνταμ, σχετικῶς μὲ τοὺς *Ἰάμβους* τοῦ Ἀλεξάνδριανου ποιητοῦ Καλλιμάχου. Ὁ κ. Κουίπερ διαφωτίζει πολλὰ σημεῖα σχετικὰ μὲ κάποιους θρύλους τῆς ἀρχαίας ποίησης, θρύλους θρησκευτικοῦς ἢ καὶ διδακτικούς.

✱

Ὁ ἐν Παρίσιος διαμένων γνωστὸς ποιητὴς κ. Σ. Σκίπης ἐξέδωκε δύο νέα βιβλία. Τὸ ἐν ἐπιγραφόμενον «*Au Commencement etait l' action*», περιέχει τέσσαρας πολιτικούς λόγους καὶ δύο φιλολογικὰς διαλέξεις—ἡ μία περὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ ἡ ἄλλη «Διὰ τὴν ποίησιν εἶνε αἰωνία» μὲ πρόλογον τοῦ κ. Δεμπέγκ τοῦ δὲ ἄλλο εἶνε τὸ τρίπρακτον δράμα του ἐκ τοῦ πολέμου ἐμπνευσθέν, «*Les Perses de l' Occident*» περὶ οὗ ἐγράφημεν, μὲ πρόλογον τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Πὼλ Φόρ. Ἀμφότερα μετεφράσθησαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Λανίτου, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τοῦ κ. Δεμπέγκ.

✱

Ταχὴ Χαιροπούλου. «Κουφὲς Ἀλήθειες», κοινωνικὰ διηγήματα τῆς ρεαλιστικῆς σχολῆς, γραμμένα μὲ ἀρετὴν ψυχολογίαν, ἀποτυπώντα τὰς πλέον ἀποκρύφους τάσεις τῆς γυναικείας ψυχῆς.

✱

Ἡ «Πατριωτικὴ Ἐνωσις» ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως «*Ποικίλης Βιβλιοθήκης*», ἥτις θὰ περιλαμβάνῃ μελέτας φιλοσοφικὰς, οἰκονομικὰς, ἐθνικὰς, ἐμπορικὰς καὶ στρατιωτικὰς. Τὸ α' τεῦχος περιλαμβάνει τὴν «Πατρίδα», γραφείσαν ὑπὸ τοῦ κ. *Ι. Κονδύλακη*.

✱

Ὁ «Ἑλληνογαλλικὸς Σύνδεσμος» Ἀθηνῶν ἐξέδωκεν εἰς τεῦχος «*Ἀνέκδοτα ἀπὸ τὸν πόλεμον*» συγκινητικὰ, εἰς ἃ ἀνταναγκάσαι ἡ ψυχὴ τοῦ στρατιώτου τῶν Συμμάχων κρατῶν.

ΤΥΠΟΣ

«*Πολιτεία*». Νέα καθημερινὴ πρωϊνὴ ἐφημερὶς ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Σπ. Ἀλιμπέτη καὶ Θ. Νικολοῦδη. Συντάσσεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, ἔτυχε δὲ συμπαθοῦς ὑποδοχῆς.

✱

«*Αἱ Μοῦσαι*» τῆς Ζακίνθου ἐώρτασαν διὰ πανηγυρικοῦ φύλλου τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν Θεορμῶν συγχαρητήρια εἰς τὸν φίλον διευθυντὴν κ. Λεωνίδα Ζώην.